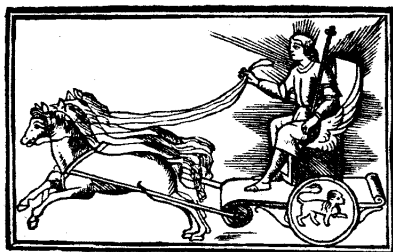

Колесницата на Слънцето

Колесницата на Луната

Колесницата на Меркурий

Колесницата на Венера

Рис. 3.27. Средновековно изображение на колесниците на планетите Слънце, Луна, Меркурий, Венера. От книгата на Albumasar „De Astru Sciencia“, 1515 г. Книгохранилището на Пулковската обсерватория (Санкт Петербург). Вж. също [543], с. 156, ил. 78–81.

Голямото значение, което астрономите придават на ПРЕПУСКАНЕТО НА ПЛАНЕТИТЕ, личи от това, че моментът на спирането – между прякото и обратното движение – е снабден със специален символ – СПРЯЛАТА КОЛЕСНИЦА. Например в средновековната книга на Албумазар [1004] са показани спрелите колесници на всички планети: Меркурий, Венера, Марс, Юпитер, Сатурн, рис. 3.26 и рис. 3.30.

Понякога в колесницата впрягат вместо коне някакви фантастични животни – грифони, орли и т.н. С такива „коне“ са нарисувани планетите в средновековните книги на Албумазар [1004] и Йоан Тесниерио [1440], вж. рис. 3.24 и рис. 3.31. На рис. 3.32 е старинната гравюра „Планетата Меркурий“. Меркурий пътува с колесница, в която са впрегнати две птици.

Добре известно е, че дните от седмицата в някои езици са свързани с планетите – така наречената „планетна седмица“. От друга страна, дните в седмицата често пъти са изобразявани като коне. Когато планетата кон минава между съзвездията или през тях, съзвездията сякаш я „оседлават“, превръщат се в конници.

Но да се върнем на „Апокалипсис“.